

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในขั้นตอนการวิจัยนี้ได้นำการสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อหาโครงสร้างที่เหมาะสมที่สุดของวิธีเชิงพันธุกรรมในการสร้างแบบจำลองพยากรณ์ผลตอบของปัญหาการสัมเปลี่ยนหม้อแปลงจำหน่ายเพื่อพยากรณ์ต้นทุนการสัมเปลี่ยนหม้อแปลง, ค่าตัวประกอบการใช้ประโยชน์และระดับความเป็นสามารถของปริมาณฟื้ชช์ เนื่องจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของคำตอบจากวิธีเชิงพันธุกรรมในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย อัตราครอสโอลเวอร์, อัตราเมริวเทชั่น และรูปแบบการครอสโอลเวอร์ ผู้วิจัยจึงได้เลือกเทคนิคการออกแบบการทดลองในการสร้างแบบจำลองโครงสร้างของวิธีเชิงพันธุกรรม

ในการศึกษาเริ่มต้นจึงทำการวิเคราะห์แบบ Two Sample Test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้จากการใช้รูปแบบการครอสโอลเวอร์แบบจุดเดียวที่比べกับการครอสโอลเวอร์แบบวงรอบ โดยกำหนดระดับปัจจัยอัตราครอสโอลเวอร์และอัตราเมริวเทชั่นเท่ากับ 0.5 และ 0.5 ตามลำดับ จากผลการทดสอบสมมติฐาน Two Sample Test ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % พบว่า วิธีการครอสโอลเวอร์แบบจุดเดียวให้ผลที่ดีกว่าวิธีการครอสโอลเวอร์แบบวงรอบในทุกวัตถุประสงค์ และเมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์เพื่อลดค่าตัวประกอบการใช้ประโยชน์หม้อแปลงพบว่ารูปแบบการครอสโอลเวอร์ทั้ง 2 วิธีให้ค่าผลตอบที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้รูปแบบการครอสโอลเวอร์แบบจุดเดียวในการทดลองขั้นตอนต่อไป

จากนั้นจึงทำการหาค่าที่เหมาะสมที่สุดอัตราครอสโอลเวอร์และอัตราเมริวเทชั่น โดยเริ่มจากการทดสอบว่าปัญหาที่ทำการวิเคราะห์นี้ว่ามีลักษณะเป็นแบบเชิงเส้นตรง (Linear) หรือ ไม่เป็นเชิงเส้นตรง (Nonlinear) โดยการวางแผนการทดลองสำหรับผลตอบด้านค่าต้นทุนการสัมเปลี่ยนหม้อแปลงแบบ Full Factorial และทำการทดสอบที่จุดกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน Curvature Analysis พบว่าค่า P-Value น้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าแบบจำลองผลตอบฟังก์ชันวัตถุประสงค์นี้เป็นปัญหาแบบไม่เป็นเชิงเส้นตรง เนื่องจากไม่สามารถยอมรับสมมติฐานหลัก $H_0: \beta_{11} + \beta_{22} + \beta_{33} + \beta_{44} = 0$ ได้

ต่อมาผู้วิจัยจึงทำการออกแบบการทดลองโดยใช้เทคนิคการออกแบบพินพิวลด์ด้วยวิธีการออกแบบส่วนประสานกลาง (Central Composite Design) สำหรับทุกผลตอบต่อเพื่อสร้างพื้นผิวผลตอบ และนำผลการทดลองของทุกฟังก์ชันวัตถุประสงค์มาหาค่าที่เหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละปัจจัย โดยใช้เทคนิคฟังก์ชันความพึงพอใจโดยรวมร่วมกับเทคนิค Reduced Gradient ในการหาค่าที่เหมาะสมที่สุดผ่านโปรแกรม MINITAB 15 ซึ่งได้ค่าความเหมาะสมเป็นดังนี้

เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ที่ได้ที่สุดจากการทดสอบในงานวิจัยนี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกรณีหนึ่ง
แปลงจำนวนน้ำยชุดเดิมติดตั้งอยู่โดยไม่เกิดการสับเปลี่ยน สามารถสรุปได้ดังนี้

(1) กฟภ.สามารถประยัดดันทุนค่าใช้จ่ายได้มีอัจฉริยะ ใช้งานหนึ่งแปลงจำนวนน้ำ
เป็นรายปี คิดเป็นมูลค่าสูงสุด 468,818.84 บาท เมื่อพิจารณาเฉพาะในปีแรกหลังการสับเปลี่ยนหนึ่ง
แปลงจำนวนน้ำ ซึ่งมีหนึ่งแปลงจำนวนน้ำที่จะต้องสับเปลี่ยนทั้งสิ้น 277 เครื่อง

(2) การสับเปลี่ยนหนึ่งแปลงจำนวนน้ำอย่างเหมาะสมจะช่วยลดปริมาณหนึ่งแปลง
จำนวนน้ำที่มีโหลดสูงสุดเกิน 80% ซึ่งเป็นตามเกณฑ์ข้อกำหนดของ กฟภ.ลดลงจากเดิมได้ ทั้งนี้
จำนวนที่ลดลงขึ้นกับวัตถุประสงค์ที่นำมาพิจารณา

(3) กฟภ.สามารถลดค่าเฉลี่ยสำหรับค่าตัวประกอบการใช้ประโยชน์หนึ่งแปลง
จำนวนน้ำได้มากที่สุดถึงร้อยละ 5 ซึ่งจะทำให้ กฟภ.มีระยะเวลาใช้งานคงเหลือสำหรับชุดหนึ่งแปลง
จำนวนน้ำที่ติดตั้งอยู่เดิมเพิ่มมากขึ้น โดยไม่เกิดสาเหตุการชำรุดเนื่องจากใช้งานหนึ่งแปลงจำนวนน้ำ
เกินพิกัด

(4) กฟภ.สามารถกำหนดและปรับเปลี่ยนค่าตัวประกอบการใช้ประโยชน์หนึ่งแปลง
จำนวนน้ำและทำการสับเปลี่ยนหนึ่งแปลงจำนวนน้ำเฉพาะช่วงค่าตัวประกอบการใช้ประโยชน์ที่ไม่
เหมาะสมตามความต้องการได้ ซึ่งทำให้ กฟภ. มีทางเลือกเพิ่มมากขึ้นในการกำหนดระยะเวลา
สำหรับการปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพระบบจำนวนน้ำและระยะเวลาการจัดหาอุปกรณ์ ในกรณีที่
งบประมาณมีจำกัดหรือกรณีจำเป็นเร่งด่วน

(5) กฟภ.มีทางเลือกในการสับเปลี่ยนหรือจัดสลับใช้งานหนึ่งแปลงจำนวนน้ำที่ติด
ตั้งอยู่เดิมเป็นรายปีอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ปัญหาที่พบในงานวิจัยและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่พบและข้อเสนอแนะมีความสำคัญต่อการวิจัยมีดังต่อไปนี้

(1) ตัวปฏิบัติการที่ใช้ในวิธีเชิงพันธุกรรมในงานวิจัยนี้สามารถนำมาใช้ค้นหาคำตอบได้แต่
ยังไม่สามารถค้นหาคำตอบที่ดีที่สุดได้เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการทดลอง ดังนั้นใน
อนาคตจึงจะต้องมีการค้นหาตัวตัวปฏิบัติการของวิธีเชิงพันธุกรรมที่เหมาะสมสำหรับปัญหาการ
สับเปลี่ยนหนึ่งแปลงจำนวนน้ำ แนะนำจากการใช้วิธีเชิงพันธุกรรมในการแก้ปัญหาแล้ว หากมีการ
ใช้เทคนิคอื่นที่เหมาะสมมาใช้ร่วมในการค้นหาคำตอบ เช่น Ant Colony Optimization, Nearest
Neighbour Algorithm ฯลฯ อาจทำให้การค้นหาคำตอบทำได้ดีกว่าและใช้เวลาในการทดสอบ
น้อยลง

(2) ผลของการสับเปลี่ยนหม้อแปลงจำนวนน้ำยาในงานวิจัยนี้พิจารณาเฉพาะผลลัพธ์ในปีแรก ภายหลังการสับเปลี่ยนหม้อแปลงจำนวนน้ำยาบนสมมติฐานที่กำหนดให้บริมาณ โหลดสูงสุดของหม้อแปลงจำนวนน้ำยาแต่ละเครื่องมีค่าคงที่ตลอดทั้งปี ดังนั้นหากมีการปรับปรุงและพัฒนาโปรแกรมให้สามารถพิจารณาผลเป็นขั้นรายปีได้โดยไม่ต้องทำการนำเข้าข้อมูลตั้งต้นชุดใหม่ รวมถึงการนำเทคโนโลยีการพยากรณ์โหลด (Load Forecasting) เป็นรายเครื่อง โดยอาศัยข้อมูลตรวจวัดโหลดเป็นรายปีและจำนวนผู้ใช้ไฟที่เพิ่มขึ้นมาใช้ร่วม จะทำให้ผู้ออกแบบระบบมีทางเลือกในการพิจารณาตามช่วงระยะเวลาการวางแผนจัดจำนวนน้ำไฟฟ้า

(3) ระยะทางระหว่างจุดติดตั้งหม้อแปลงที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นการใช้ระยะหักดิบ (Displacement) ซึ่งไม่ใช่ระยะทางจริงที่ใช้ในการปฏิบัติงาน การนำเทคโนโลยีสำหรับช่วยค้นหาเส้นทางจริงมาประยุกต์ใช้งาน อาทิ การใช้แผนที่นำทางจากพิกัดดาวเทียม (GPS; Global Positioning System) การคำนวณจากฐานข้อมูลแผนที่บนซอฟต์แวร์ต่างๆ ฯลฯ จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาการสับเปลี่ยนหม้อแปลงจำนวนน้ำยา และสำหรับงานวิจัยนี้อาจนำไปประยุกต์เพื่อใช้กับการวางแผนบำรุงรักษาอุปกรณ์ในระบบไฟฟ้าของ กฟภ. อาทิ การค้นหาตำแหน่งอุปกรณ์ที่ใกล้ที่สุด การจัดเส้นทางในการบำรุงรักษาหม้อแปลงจำนวนน้ำยาตามวาระ เป็นต้น